

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 562

гр. Перник, 22.08.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори август през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: МЕТОДИ КР. ВЕЛИЧКОВ

Членове: АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-АЛЕКСОВА
КАМЕЛИЯ Г. НЕНКОВА

като разглежда докладваното от АНТОНИЯ АТ. АТАНАСОВА-АЛЕКСОВА Въззивно частно гражданско дело № 20221700500217 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274 и сл. от Глава двадесет и първа „ОБЖАЛВАНЕ НА ОПРЕДЕЛЕНИЯТА“ от ГПК, образувано по частна жалба, подадена

ОТ: Л. П. П., ЕГН ***** и М.Г. К. – П., ЕГН *****, представлявана от Л. П. П.,

с адрес за кореспонденция: ***

ПРОТИВ: ОПРЕДЕЛЕНИЕ № 262812 / 29.11.2021г., постановено по гр. дело №6274 / 2020г. по описа на Районен съд – Перник,

В частите му, с които е върната частна жалба вх. № 275750 / 07.09.2021г. и в полза на ответниците са присъдени възнаграждения за осъществено процесуално представителство от юрисконсулт.

Жалбоподателите, считат определението за неправилно и незаконосъобразно, като молят да бъде отменено в обжалваните части. Излагат се доводи, че изводът на съда за наличие на основание за връщане на частната жалба поради неотстраняване в срок на констатираните нередовности, противоречи на обективната истина, като в подкрепа на изложеното се представя копие от платежно нареждане за внесена държавна такса по върнатата частна жалба. На следващо място, по подробно изложени съображения жалбоподателите считат за неправилен извода на съда за дължимост на присъдените възнаграждения за процесуалните представители на ответниците, поради обстоятелството, че същите са юрисконсулти, назначени на трудов договор към работодател – държавен орган и защитавайки го, изпълняват задълженията си по длъжностна характеристика, като трудът им за това се заплаща в рамките на ежемесечното им възнаграждение от работодателя, а допълнително присъденото юрисконсултско възнаграждение е в нарушение на принципа за неоснователно обогатяване.

В срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК са постъпили отговори на частната жалба от ответниците Софийски градски съд и Върховен касационен съд, в които въззиваемите

страна по подробни съображения изразяват сходни становища за неоснователност на жалбата и за потвърждаване на определението. В законоустановения срок не е постъпил отговор на частната жалба от ответника Софийски районен съд.

Настоящият съдебен състав, след като обсъди събраните по делото доказателства, прецени и приложимото право, за да се произнесе, взе предвид следното:

Жалбата е допустима, подадена в законоустановения едноседмичен срок от деня на съобщението, против подлежащ на обжалване акт - определение на районният съд, от активно легитимирано лице, редовна от формална страна, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Първоинстанционното гр. д. № 6274 / 2020 г. по описа на Районен съд - Перник е образувано по искова молба, подадена от Л. П. П. и М.Г. К. – П. против Софийски районен съд, Софийски градски съд и Върховен касационен съд, с която се претендира осъждането на ответниците на основание чл. 2в, ал.1, т.2, вр. с чл. 4 ЗОДОВ да заплатят на ищците обезщетение за причинени им имуществени и неимуществени вреди, произтичащи от незаконосъобразното им задължаване да внесат държавна такса по предявен от тях иск и последващото връщане на исковата им молба, поради невъзможността им да внесат указаната такса.

В срока по чл.131 от ГПК са постъпили отговори на исковата молба от ответниците, с които са оспорили исковете като недопустими, алтернативно като неоснователни и са изложили подробна обосновка на възразенията си. Претендирани са направените по делото разноски и от тримата ответници, като към отговора на Софийски градски съд е приложен и списък на разноските. За изготвянето и депозирането на писмените отговори на исковата молба Софийски районен съд е упълномощил юрисконсулт Л.Н., Софийски градски съд е бил представляван от съдебен помощник С.Р., а Върховен касационен съд – от юрисконсулт З.С., за което към отговорите са приложени надлежни пълномощни.

С определение № 262249 от 07.07.2021г., първоинстанционният съд е приел, че предявените кумулативно съединени искове са недопустими, поради което е върнал исковата молба и е прекратил производството по делото. След постановяването му са постъпили молби по реда на чл. 248, ал.1 ГПК от Софийски градски съд и от Върховен касационен съд за допълване на определението в частта за разноските.

Срещу прекратителното определение е депозирана частна жалба вх. № 275750/07.09.2021г. от ищците, като с Разпореждане от 24.09.2021г. е оставена без движение и на жалбоподателите са дадени указания за представяне на доказателства за внасяне на държавна такса по сметка на ПОС в размер на 15 лева в едноседмичен срок от получаване на съобщението. Съобщенията за отстраняване на констатираните нередовности са връчени лично на 07.10.2021г.

В срока по чл. 248, ал. 2 ГПК и в този по чл. 262, ал.1 ГПК ищците са изразили становище с вх. № 276782/14.10.2021г. за неоснователност на молбите за допълване на определение № 262249 от 07.07.2021г., като към него са приложили и вносна бележка за платена на 14.10.2021г. държавна такса в размер на 15 лева по сметка на ПОС по подадената частната жалба вх. № 275750/07.09.2021г.

С определение № 262812 от 29.11.2021г., първоинстанционният съд е приел за основателни молбите на Софийски градски съд и Върховен касационен съд за допълване на определение № 262249 от 07.07.2021г. в частта за разноските и е осъдил Л. П. П. и М.Г. К. – П. да им заплатят суми в размер от по 100 лева за всеки от двамата ответници, представляващи разноски в производството.

Със същото определение съдът е приел, че по делото не са налице доказателства за отстраняване на нередовностите в депозираната частна жалба вх. № 275750/07.09.2021г., поради което на основание чл. 275, ал. 2, вр. чл. 262, ал. 2, т. 2 ГПК я е върнал.

С оглед така направените констатации от фактическа страна, настоящият състав намира за установено от правна страна следното:

Съгласно чл. 81 ГПК с всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция, съдът се произнася и по искането за разноски. Постановеното Определение № 262249 от 07.07.2021г., допълнено в частта за разноските с обжалваното Определение № 262812 от 29.11.2021г., макар и да не представлява произнасяне по същество на правния спор, безспорно е акт, с който се слага край на производството по гр. дело №6274 / 2020г. по описа на Районен съд – Перник, поради констатираната недопустимост на предявения иск и е акт не подлежи на последващо изменение или отмяна от постановилия го съд по смисъла на чл. 253 ГПК, поради което съдът дължи произнасяне и по направените пред него с исковата молба и с отговора на исковата молба – искания за присъждане на разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 78, ал. 4 ГПК направените от ответниците разноски в производството по гр. дело №6274 / 2020г. по описа на Районен съд – Перник, следва да бъдат възложени в тежест на ищите с оглед недопустимостта на инициираното от тях исково производство и последващото му прекратяване. По силата на параграф 1 от ЗР на ЗОДОВ, за неуредените в този закон въпроси се прилагат разпоредбите на гражданските и трудовите закони, разпоредбата на чл. 78, ал. 4 ГПК, съгласно която при прекратяване на делото право на разноски има ответника, каквито в настоящия случай с Върховен касационен съд и Софийски градски съд.

Настоящият състав намира за неоснователни възраженията за недължимост на присъдените възнаграждения за процесуалните представители на ответниците, поради обстоятелството, че същите били служители, назначени на трудов договор към работодател – държавен орган и защитавайки го, изпълнявали задълженията си по длъжностна характеристика, като трудът им за това се заплащал в рамките на ежемесечното им възнаграждение от работодателя, а допълнително присъденото юрисконсултско възнаграждение било в нарушение на принципа за неоснователно обогатяване. Съгласно разпоредбата на чл. 30, ал.3 ГПК държавните учреждения се представляват от своите ръководители, като в настоящия случай това са административните ръководители – председатели съответно на Софийски градски съд и на Върховен касационен съд, като по силата на чл. 32, т. 4 ГПК техни представители по пълномощие могат да бъдат юрисконсултите или други служители с юридическо образование. Съгласно чл. 245, ал. 1 ЗСВ съдебен помощник може да бъде лице, отговарящо на изискванията по чл. 162 ЗСВ и издържало конкурс за съдебен служител, а в т. 1 на чл. 162 ЗСВ е предвидено изискването лицето да има висше образование по специалността „Право“. Поради което и настоящият състав прави извода, че съдебните помощници попадат сред визираните от чл. 32, т. 4 ГПК лица, които наред с юрисконсултите са правоспособни да осъществяват надлежно процесуално представителство на техните работодатели. Видно от представените по делото пълномощни, Административният ръководител – председател на Софийски градски съд е упълномощил съдебен помощник С.Р., а Административният ръководител – председател на Върховен касационен съд е упълномощил юрисконсулт З.С. да ги представляват по гр. дело №6274 / 2020г. по описа на Районен съд – Перник, поради което настоящият състав намира, че посочените лица са сред кръга легитимирани по чл. 32, т. 4 ГПК да осъществяват надлежно процесуално представителство на ответниците техни работодатели - Софийски градски съд и Върховен касационен съд. Съгласно посоченото по - горе правото на възнаграждение по чл. 78, ал. 4 ГПК възниква в полза на страната – ответник и се дължи поради недопустимостта на инициираното исково производство срещу него и последващото му прекратяване, а не се изплаща директно на процесуалния представител на ответника, поради което и присъждането му в полза на ответниците е основателно и не е в нарушение на принципа за неоснователно обогатяване.

Съблюдавайки горепосочените разпоредби в тяхната съвкупност и на основание чл. 37 ЗПП, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащане на правната помощ, настоящият състав намира, че първоинстанционният съд правилно е определил размера на дължимите разноски на ответниците Софийски градски съд и Върховен касационен съд за възнаграждения за осъществяването на представителство от съдебен помощник и юрисконсулт от по 100 лева за всеки, предвид извършените от тях процесуални действия, изразяващи се в подаването на

отговори на исковата молба, с оглед разпоредбата на чл.10, ал. 4 ЗОДОВ уреждаща начина, по който се определя размерът на възнаграждението при отхвърляне на иска за ответниците юридически лица, представлявани от юрисконсулт, който размер не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 ЗПП.

По отношение обжалваната част от Определение № 262812 от 29.11.2021г., с която съдът е върнал депозираната частна жалба вх. № 275750/07.09.2021г., поради неотстраняване на нередовностите в срок, настоящият състав намира жалбата за основателна, с оглед следното:

Съобщенията до жалбоподателите за Разпореждане от 24.09.2021г. на първоинстанционния съд, с което частна жалба вх. № 275750/07.09.2021г. е оставена без движение и са дадени указания за представяне в едноседмичен срок от получаване на съобщението на доказателства за внесена държавна такса по сметка на ОС – Перник в размер на 15 лева, са получени лично от тях на 07.10.2021г. В срока по чл. 262, ал.1 ГПК жалбоподателите са представили вносна бележка за платена на 14.10.2021г. държавна такса по частната жалба в размер на 15 лева по сметка на ПОС, която са приложили към депозираните от тях отговор с вх. № 276782/14.10.2021г. на молбите за допълване на определение № 262249 от 07.07.2021г. и която вносна бележка първоинстанционният съд е пропуснал да вземе предвид при постановяване на обжалваното определение. Поради което следва да се приеме, че жалбоподателите са изпълнили в срок дадените им указания и са отстранили нередовностите в частна жалба вх. № 275750/07.09.2021г., а съдът неправилно я е върнал вместо да реализира процедурата по чл. 276 ГПК.

Предвид гореизложеното, настоящият въззивен състав намира, че обжалваното Определение № 262812 от 29.11.2021г., в частта му, с която е допълнено Определение № 262249 от 07.07.2021г. в частта за разноските, е правилно и следва да бъде потвърдено.

В частта, с която е върната частна жалба вх. № 275750/07.09.2021г., обжалваното определение № 262812 от 29.11.2021г. е неправилно и следва да бъде отменено, като делото се върне на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по жалбата.

Водим от изложеното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 262812 от 29.11.2021г., постановено по гр.дело № 6274 / 2020г. по описа на Районен съд – Перник, в частта му, с която е допълнено Определение № 262249 от 07.07.2021г. в частта за разноските и са осъдени Л. П. П., ЕГН ***** и М.Г. К. – П., ЕГН *****, да заплатят на Върховен касационен съд сумата в размер на 100 лева, представляваща разноски за производството и на Софийски градски съд сумата в размер на 100 лева, представляваща разноски за производството.

ОТМЕНЯ Определение № 262812 от 29.11.2021г., постановено по гр. дело №6274 / 2020г. по описа на Районен съд – Перник, в частта му, с която е върната частна жалба вх. № 275750/07.09.2021г., подадена от Л. П. П., ЕГН *****, действащ лично и като пълномощник на съпругата си М.Г. К. – П., ЕГН *****, срещу Определение № 262249 от 07.07.2021г., постановено по гр. дело №6274 / 2020г. по описа на Районен съд – Перник.

ВРЪЩА делото на РС Перник за продължаване на съдопроизводствените действия по частна жалба вх. № 275750/07.09.2021г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО в частта, с която е потвърдено Определение № 262812 от 29.11.2021г., постановено по гр. дело №6274 / 2020г. по описа на Районен съд – Перник, подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния касационен съд при наличие на предпоставките по чл. 280, ал. 1 и ал. 2 ГПК в **едноседмичен** срок от получаване на съобщението.

В останалата му част настоящото определение **не** подлежи на обжалване.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от постановеното от съда определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____